

Претпразничко даривање

ТОПЛИ ДОМ ЗА СВАКО ДЕТЕ

По веровању, положајник доноси домаћинству срећу, родност и просперитет у години која следи. Управо због тога, хуманитарна организација „Срби за Србе“ позива све добре људе да симболички преузму улогу положајника у њиховој традиционалној Божићној акцији како би унели радост у детињства угрожених малишана, и обезбедили им сигуран кров над главом

Божићна акција

БУДИ ЊИХОВ ПОЛОЖАЈНИК!
ЈОВАНА (10), ТЕОДОРА (5) И МАГДАЛЕНА (5)
ОСМАЦИ, РЕПУБЛИКА СРПСКА

Божићни празници буде код многих успомене на најранијег детињства када су, посебно на селу, породице поштовале традицију и обичаје, припремајући чистицу, уносећи бадњак у кућу. С посебном радошћу дочекивао се положајник, положајник, радван или полазник, како се све по раним крајевима наше земље назива први посетилац који долази у кућу на Божић. Ступа десном ногом преко прага и подрајала укућане радосним подздавом „Христос се роди!“ По веровању, положајник доноси домаћинству срећу, родност и просперитет у години која следи. Нажалост, немају сва деца ове успомене. У орошудим кућама сла-

му користе да би попунили рупе на старим прозорима како се не би скарли, орахе не бацају по угловима собе јер питање је шта ће сутра имати да једу, а осим скромне чистице на столу готово да нема ничега...
 Управо због тога, хуманитарна организација „Срби за Србе“ позива све добре људе да симболички преузму улогу положајника у традиционалној Божићној акцији како би унели радост у детињства: Марте, Спаса, Анастасије, Анђеле, Јована, Јоване, Теодоре, Магдалене и других угрожених малишана.
 Марта Јованчић живи у селу Ситићево, у општини Жабари. Ова девојчица због изузетно тешких услова у кући учи испод јоргана. Поред свих

невоља које су је снашле, Марта мора да буде вредна и марљива јер је, иако још увек дете, стуб породице. Мајка Данијела, као мала изгубила је вид, док је отац Здравко имао тешке повреде ногу. Због тога, Марта се стара и о брату Здравку (4) и сестри Здравкици (1). Кућа у којој живе препривљени је амбар за кукуруза поред кога су саградили још две собе од блага, без купатила и основних услова за живот. Мартина највећа жеља је да има куќак за учење. Породици Јованчић-Новаконић „Срби за Србе“ планирају да купе кућу, а за то им је потребно још око 30.000 евра.
 Спаса Комичевић живи на петнаестак километара од Скопља у најугроженијој кући у Кучевшту. Испуцали

зидови потпуно уништени од буђи, покућство у стању распада, оштећени подови и слоњено огледало на зиду – пример каква се не виђа ни у филмовима страхе и ужаса – сурова је реалност за Спаса (5), Ивану (13), Мартину (12), Мартину (12) Азлеку (8), Драгину (8), Дарку (2) и Анастасију (1) – осморо деце колико их има у овој многочланој породици. Куриозитет који је везан за њихову школу, да је управо породица Комичевић, својом бројношћу снагала од затварања одељење у којем се вистава одржава на српском језику. Спашина највећа жеља је да његова браћа и сестре имају где да се играју. За испуњење те жеље потребно је сигурни још више од 30.000 евра.

Анастасија и Анђела Крстонић, две наплатане и бистре девојчице из Рађевина, код Пљевала, иако угворо крећу у школу, никада нису имале прилику да осете шта су топли дом, функционално купатило, уредни ормари... Одрастају у старој кући препуној влаге. Њихови родитељи држе краву, овце, кокошке, имају засађено воће, које волко могу, на дичице... Како да воде да живе у селу. Осим Анастасије (6) и Анђеле (5), ту су и Андрија (4), Петар (2) и Маша (1). Анастасија и Анђела маштају да добију дењу собу, и потребно им је такође више од 30.000 евра.
 Јован Трајковић живи у селу Доња Трина, у општини Трговиште. Недалеко од Црвје Пресвете

Богородице, поред реке Пчиње, налази се неусловна кућа без купатила у којој Јован (13) одраста заједно са још шесторо браће и сестара – Милошем (14), Савом (10), Петром (7), Немањом (3), Миланом (1) и Милом (1). Трајковићи живе од социјалне помоћи и децијих додатака. Чувају двадесет коза, на додатне приходе остварују продајом козијег сира. Јованова највећа жеља је да има купатило, а за реновирање њихове куће треба сакупити око 20.000 евра.
 Јована (10), Теодора (5) и Магдалена (5) Ђирковић живе у месту Рашино Брдо, општина Осмаци. Њихова кућа пуна је влаге јер кров прокишњава, а поред лошег стања животног простора је премали за шесторо деце. Јер, осим њих и родитеља, ту су и Цвета (16), Маја (13) и Анђелија (6 месеци). Породица живи од једне плате и три децијих додатака, што није дозвољавало да основне животне потребе. Породици Ђирковић „Срби за Србе“ планирају да изграде кућу и за то им је потребно више од 30.000 евра.
 Хуманитарна на ове организације позивају све људе добре воље и великог срца да својим претпразничним прилозима помогну да се овој деци обезбеди деши, сигурније и безбрижније детињство. Свако од њих има права бар на основне услове за живот, одрастање, игру и учење.

С. Ј.